

den Klage, der forelaa for Københavns 8de Valgkreds i Fjor. Naar der saaledes klages over, at 7 Vælgere skulle være dobbelt opførte, vil jeg fremdrage et Eksempel paa, hvorledes man beviser det. Der nævnes en Arbejdsmand J. A. Andersen, Adelgade 85 — det skal være den samme som J. G. Andersen, Adelgade 75. Altsaa, to Mænd med fuldstændig forskellige Navne, der bo i to forskellige Ejendomme i Gaden, skulle alligevel være den samme Person. Det kan jeg ikke forstaa.

Saa er der et Punkt i Klagen, hvor man søger at mistænkeliggøre dem, der have ligget paa Hospitalerne. En Herre har hørt, at der var Fare for, at der har været stemt af nogle af de paa Hospitalerne henliggende Patienter. Paa en saadan Klage skal altsaa Folketinget give sig til at undersøge, hvorvidt en af dem, der laa paa Hospitalerne, har stemt.

Det anføres dernæst, at en Arbejdsmand Ziegler i Adelgade 78 skulde være uberettiget opført paa Valglisten. Til Støtte herfor har man følgende Klage: Ejeren, Værtshusholder Møller, var ikke hjemme, men i hans Forretning meddeltes det af en Kone, at Ziegler bestemt ikke havde boet i Ejendommen siden 1909. Det forekommer mig, at naar man gaar til noget saa alvorligt som at ville omstøde et Valg og fremføre Klager, kunde Klageren gerne gøre sig den Ulejlighed, naar han ikke traf Møller hjemme første Gang, at gaa derhen en Gang til og ikke nøjes med, hvad en tilfældig Kone i Beværtningen fortæller om, at Ziegler ikke har boet der siden 1909.

Saa klages der over, at svenske og norske Mænd menes at være opførte paa Valglisten, men i Travlheden har Klageren ikke faaet Tid til at anføre deres Navne. Der er dog gaaet en Tid siden den 20. Maj, og man kunde godt have skaffet nogle Oplysninger i saa Henseende. Jeg synes ogsaa, det er mærkeligt, naar man senere i Klagen siger: „man kan derfor gaa ud fra, at Mænd uden Indfødsret have været opførte paa Valglisten og have stemt“. Det er der ingen Begrundelse for. Men om alle disse Klagepunkter har det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) udtalt nogle Ord, som jeg gerne vil citere. Det ærede Medlem udtalte om en Klage vedrørende det selv samme, hvori man altsaa forlangte en Undersøgelse vedrørende døde og bortrejste Vælgere o. s. v.: „Hvad angaar det tredie Klagepunkt, da er det lige saa løst, det indeholder ingen Beskyldning for, at

nogen som helst bestemt Vælger eller noget som helst bestemt Menneske var mødt og havde stemt i Stedet for Folk, der faktisk vare døde eller laa paa Hospitalet eller vare bortrejste, men det siges, at der er grundet Formodning om, at noget saadant kan være sket, og i den Anledning tillader man sig velvilligst at levere en Liste over døde, hospitalssliggende og bortrejste Vælgere i Kredsen“. Dette kalder det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds altsaa for Sladder, og han mente, at Rigsdagen ikke skulde sætte sig i Bevægelse i Anledning af saadan Sladder. Jeg mener, at denne Klage netop med særdeles god Grund kan henføres under Betegnelsen Sladder, og derfor synes jeg, der ikke er nogen Grund til, at Rigsdagen skal sætte et stort Apparat i Bevægelse for at undersøge disse Klager. Men naar Flertallet vil det, bliver det saaledes, og derfor ville vi heller ikke modsætte os, at dette Valg henvises til Undersøgelse og til Valgbrevsudvalgets Prøvelse, men vi mene, at det vilde være heldigst, om man havde godkendt Valget med det samme.

Slengerik: For adskillige af de foreliggende Klagers Vedkommende gælder det, at det er de faldne Kandidater, der have ført Klagerne. Det skyldes maaske en meget menneskelig Fornemmelse. De have ikke været glade ved at falde paa Valgdagen, og de have tænkt: Er der den ringeste Mulighed for, at Nederlaget kan genoprettes, er det bedst, vi forsøge det. Det er lidt kedeligt, at det er nogle af vore største Strateger, der have lidt Nederlag paa Valgdagen, og som paa denne Maade mene at kunne faa deres Nederlag genoprettet. Det er en General og en Oberst, men det er der ikke noget at sige til. Hvis deres Klager virkelig vare af den Art, at der burde tages Hensyn til dem, hvis de paagældende Valg burde kasseres, fordi Klagerne vare tilstrækkeligt vægtige, burde man tage det Hensyn til kassere Valgene, saa kunde de Herrer faa Lov til at prøve deres Lykke i en ny Omgang, men det forekommer mig ikke, at de Klager, der foreligge, ganske specielt Klagen over Valget i Københavns 7de Valgkreds, ere meget vægtige.

Jeg indrømmer, at det er en omfangsrig Klage, der foreligger; det er, som om den faldne Kandidat, General Madsen, havde været paa det rene med, at det er Massen, der skal gøre det, og at der derfor bør komme en Masse Punkter med i Klagen. Det er imidlertid Punkter, der i